

og vi vil derfor også være med til at ratificere beslutningen her i det danske Folketing.

(Kort bemærkning).

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Jeg synes, der var en spændende pointe i hr. Søndergaards indlæg om, hvad det bliver for et EU, vi kommer til at se efter udvidelsesprocessen; hvad det er for et EU-samarbejde, der kommer.

Vi anerkender fuldt ud den spekulation, der kunne ligge i, at det bliver sværere at få et billede af en supermagtlignende enhed på verdensplan. Vi har set det i Iraksituationen, hvor Tyskland og Frankrig gik den ene vej, og Danmark og Storbritannien sammen med Spanien og nogle centraleuropæiske lande gik den anden vej. Her støttede vi den britiske vej meget positivt og anerkendte den fuldt ud.

Men det, vi kan se i det rent forfatningsmæssige arbejde, som er i gang både inden for Nicetraktaten, som jo er en realitet, og med det forfatningsudkast, der kommer, er, at en af konsekvenserne af, at EU bliver på 25 lande, er, at stort set alle sager skal afgøres ved flertalsafgørelser. Man ved jo, at der bliver flere lande, som vil være modstandere af det, de store vil, og derfor bliver man nødt til i højere grad at kunne trykke dem ved flertalsafgørelser. Den udvikling gør jo, at vi i stigende grad vil se, at Danmark eller andre lande får nedstemt deres ønsker, og i flere og flere sager på EU-direktiv-områder må Folketinget erkende, at det bliver regler, som et måske enigt Folketing er imod, der kommer til at gælde.

(Kort bemærkning).

**Søren Søndergaard (EL):**

Jeg forstår godt, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl mener, men jeg vil godt sige, at vi er imod at tage de østeuropæiske lande som gidsler i diskussionen.

Der kommer jo en folkeafstemning, og jeg tror, hr. Thulesen Dahl kan være fuldstændig overbevist om – jeg føler mig i hvert fald selv allerede ret overbevist ud fra det, jeg har set – at Enhedslisten vil opfordre til at stemme nej til det resultat, som kommer ud af det, og hvis den danske befolkning følger det råd, vil vi kunne blokere for den udvikling, hr. Thulesen Dahl helt rigtigt beskriver som en risiko.

Derfor skal vi samle kræfterne om en slagkraftig nejkampagne for at undgå den centraliserede union, og det kan vi jo gøre, uanset om

de østeuropæiske lande er med eller ej. Centraliseringen er en proces i Unionen, som foregår, uanset om der er 16 lande, 20 lande eller 24 lande i Unionen, og den skal vi kæmpe. Men det har ikke noget at gøre med, om de østeuropæiske lande bliver optaget eller ej.

Vi kan konstatere, at de østeuropæiske lande har ønsket at blive optaget. Vi respekterer det ønske, selv om vi er uenige i det, og selv om vi synes, at de har fået et dårligt resultat, og så vil vi i øvrigt kæmpe for et nej til den traktat, som vi ved kommer, og som vil betyde mere centralisering. Vi håber, at Dansk Folkeparti og alle andre fornuftige partier vil deltage i den nejkampagne.

(Kort bemærkning).

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Vi bekæmper også tendenserne til øget centralisering og flertalsstyre i Unionen, uanset om medlemsantallet er 15 eller 25. Vi har også den principielle indstilling, at lande, der ønsker det og giver udtryk for det ved folkeafstemninger, skal kunne blive medlemmer, men vi har også nogle betingelser, som vi synes skal gælde for både Danmark og hele EU, og som vi synes skal være opfyldt, for at det kan blive en succesfuld udvidelse.

Men ikke desto mindre må hr. Søndergaard jo anerkende, at da man lavede Nicetraktaten, kom den jo ikke til folkeafstemning i Danmark, men den kom til folkeafstemning i Irland. I første omgang forstod de ikke, hvordan de skulle stemme, men så fik de to chancer, og så stemte de ja anden gang, sådan som vi også har set det i Danmark.

Men udgangspunktet er jo lige præcis, at udvidelsen kan kun blive en realitet, hvis man laver flertalsafgørelser. Det var den argumentation, man brugte for at få et flertal i Folketinget til at sige: Nå, vi må vel anerkende, at EU kan kun fungere med 25 lande, hvis der bliver flertalsafgørelser frem for krav om enstemmighed på 39 nye områder, tror jeg det var. Nu bliver der altså yderligere 39 områder, hvor Danmark kan blive nedstemt. Et enigt Folketing kan ønske ét, men EU's flertal vil noget andet, og så må vi sige ja til det på trods af vores holdning.

(Kort bemærkning).

**Søren Søndergaard (EL):**

Jeg tror nok, hr. Kristian Thulesen Dahl kan give mig ret i, at det var ikke Enhedslistens skyld, at Nicetraktaten ikke kom til folkeafstemning. Jeg